

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/36/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2018200115
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2018200115.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla v trestnej veci proti obžalovanému U. V., pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 17.01.2018 sp. zn. 2T/48/2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.09.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. b/, písm. d/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný U. V., nar. XX.XX.XXXX v P., bytom U. O. X., ul.
G. č. XXX/XA,

podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e :

spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Piešťanoch zo dňa 22.04.2014 sp. zn. Pv 43/14/2204-21 pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase dňa 31.03.2008 v U. O. X. na základe kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 26.03.2008, odovzdal Z. B. ojazdené motorové vozidlo zn. Škoda Octavia Combi, VIN: TMBGS61Z172028459 za sumu 18.256,65 eur (pôvodne 550.000,- Sk), ktorá bola z účtu spoločnosti Bemart Group, s. r. o. IČO: 36269646 prevedená 31.03.2008 na účet jeho matky X. V., nar. XX.XX.XXXX, pričom pred odovzdaním mu uviedol, že toto motorové vozidlo je v dvojročnej záručnej dobe, so stavom tachometra 12.000 km, rok výroby 2007, ktoré malo byť predané v autorizovanej predajni vozidiel Škoda u spol. Auto Star, s.r.o. Horelica 116, Čadca, nemalo byť havarované a malo byť bez väčších technických závad, avšak po prevzatí vozidla bolo preukázané, že vozidlo bolo vyrobené v roku 2006 a bolo predané ako nové v Rakúsku, odkiaľ bolo značne havarované odpredané na Slovensko so stavom tachometra 44.950 km, na vozidle boli vykonané opravy u neautorizovaného opravcu, čo malo za následok zánik záruky, pri predaji malo vozidlo ďalšie skryté vady, a to zamenenú riadiacu jednotku z iného vozidla, poruchu lambda sondy, vadu riadiacej jednotky žhavenia a vadu filtra pevných častíc, na kontakty zo strany Z. B. nereagoval, peniaze mu nevrátil, čím ho uviedol do omylu v otázke pravosti údajov o predmete kúpno-predajnej zmluvy a spôsobil tak Z. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, I. M. škodu vo výške 18.256,65 eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase dňa 31.03.2008 v U. O. X. na základe kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 26.03.2008, odovzdal Z. B. ojazdené motorové vozidlo zn. Škoda Octavia Combi, VIN: TMBGS61Z172028459 za sumu 18.256,65 eur (pôvodne 550.000,- Sk), ktorá bola z účtu spoločnosti Bemart Group, s. r. o. IČO: 36269646 prevedená 31.03.2008 na účet jeho matky X. V., nar. XX.XX.XXXX, pričom pred odovzdaním mu uviedol, že toto motorové vozidlo je v dvojročnej záručnej dobe, so stavom tachometra 12.000 km, rok výroby 2007, ktoré malo byť predané v autorizovanej predajni vozidiel Škoda u spol. Auto Star, s.r.o. Horelica 116, Čadca, nemalo byť havarované a malo byť bez väčších technických závad, avšak po prevzatí vozidla bolo preukázané, že vozidlo bolo vyrobené v roku 2006 a bolo predané ako nové v Rakúsku, odkiaľ bolo značne havarované odpredané na Slovensko so stavom tachometra 44.950 km, na vozidle boli vykonané opravy u neautorizovaného opravcu, čo malo za následok zánik záruky, pri predaji malo vozidlo ďalšie skryté vady, a to zamenenú riadiacu jednotku z iného vozidla, poruchu lambda sondy, vadu riadiacej jednotky žhavenia a vadu filtra pevných častíc, na kontakty zo strany Z. B. nereagoval, peniaze mu nevrátil, čím ho uviedol do omylu v otázke pravosti údajov o predmete kúpno-predajnej zmluvy a spôsobil tak Z. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, I. M. škodu vo výške 18.256,65 eur, teda na škodu cudzieho majetku iného obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Za túto trestnú činnosť mu podľa § 221 odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 38 odsek 2 Trestného zákona okresný súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 1(jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/, § 50 odsek 1 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku odkázal poškodeného Z. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. F. XXX, XXX XX I. M., Česká republika, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva rozsah vykonaného dokazovania súdom I. stupňa ako aj obsah jednotlivých dôkazov, spôsob ich vyhodnotenia ako aj spôsob akým sa súd I. stupňa vypořiadal s obranou obžalovaného.

Súd I. stupňa mal vykonaným dokazovaním preukázané, že skutok sa stal tak, ako je opísaný vo výroku rozsudku, avšak upravil znenie skutkovej vety oproti obžalobe tak, že zachoval totožnosť skutku, pričom zovšeobecnil miesto odovzdania vozidla len na U. O. X., nakoľko nebolo preukázané presne na akej adrese k odovzdaniu vozidla prišlo, upravil, že obžalovaný vozidlo poškodenému odovzdal nie predal, doplnil, že kúpna cena z účtu spoločnosti Bemart Group bola dňa 31.3.2008 prevedená na účet X. V., matky obžalovaného a zo skutku vypustil časť, v ktorej bolo uvedené, že vozidlo zostalo nepredajné. Napriek uvedeným zmenám totožnosť skutku zostala zachovaná. Súd mal za preukázané, že obžalovaný uviedol poškodeného do omylu v otázke podvodu a stavu predmetného motorového vozidla Škoda Octavia Combi VIN: TMBGS61Z172028459, nakoľko obžalovanému bol pôvod vozidla známy už v čase jeho kúpy, čo vyplývalo z rozdielnosti predložených dokladov a s nekorešpondujúcimi údajmi z výpovedí obžalovaného a svedkyne X. V.. Obžalovaný už v čase prihlasovania vozidla vyvíjal aktivity, ktorými skresľoval informácie o nadobudnutí predmetného motorového vozidla matkou obžalovaného. Matka obžalovaného nenadobudla motorové vozidlo od L. X., ako uvádzala vo svojej výpovedi, pretože obžalovaný disponoval nemeckým dokladom o odhlásení vozidla z Rakúska minimálne už 18.10.2007, pričom ku kúpe vozidla a úhrade kúpnej ceny malo prísť až 19.10.2007. Skutočnosť, že vozidlo bolo opravené už v čase, keď ho vlastnila matka obžalovaného, potvrdzuje aj to, že do vozidla bola namontovaná riadiaca jednotka motora z vozidla s VIN číslom, po ktorom bolo vyhlásené pátranie políciou ČR z dôvodu jeho odcudzenia, čo sa poškodený dozvedel dodatočne v autorizovanom servise Škoda. Skutočnosť, že vozidlo muselo mať novú riadiacu jednotku motora, vyplýva i z toho, že malo nabúranú celú prednú časť, čo preukazujú fotografie z Rakúska ohľadom

histórie vozidla. Obžalovaný však predal poškodenému vozidlo v pojazdnom a funkčnom stave, preto neobstoja argumenty, že poškodený vymieňal riadiacu jednotku, keďže on na to nemal dôvod. Konanie obžalovaného od prihlásenia vozidla v SR, keďže aj tu svoju matku sprevádzal, vykazuje podľa okresného súdu znaky prípravy na čo najrýchlejší predaj tohto vozidla inej osobe s predstieraním, že jeho matka je pravá vlastníčka tohto vozidla. Okolnosť, že matka obžalovaného predala vozidlo spoločnosti Bemart Group sa v konaní ukázala ako fiktívna, pretože k spísaniu kúpnej zmluvy prišlo až po tom, čo o vozidlo prejavil vážny záujem poškodený a k úhrade kúpnej ceny za toto vozidlo spoločnosťou Bemart Group X. V. prišlo až po tom, čo kúpnu cenu uhradil poškodený. Navyše v čase prevodu kúpnej ceny za vozidlo spoločnosťou Bemart Group X. V. prišlo v čase, keď jediným oprávneným konať za danú spoločnosť bol I. F., ktorý bol v tom čase v zahraničí. Obžalovaný tak po celý čas aktívne vystupoval ohľadom prevodu vozidla, uviedol poškodeného do omylu v otázke pravosti údajov o predmetnom vozidle, pričom poškodenému spôsobil väčšiu škodu, pretože za škodu treba považovať zaplatenú kúpnu cenu, nakoľko ak by poškodený poznal všetky údaje o vozidle, o toto by nemal záujem.

Proti tomuto rozsudku podal bezprostredne po jeho vyhlásení priamo do zápisnice odvolanie obžalovaný, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil a domáhal sa jeho zrušenia a oslobodenia spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku s tým, že svojim konaním nenaplnil znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona.

V dôvodoch odvolania poukázal na to, že obžalovaný svojim konaním nenaplnil žiaden z prvkov skutkovej podstaty trestného činu podvodu, nebola preukázaná vedomosť obžalovaného o stave motorového vozidla v čase jeho predaja. Zdôraznil, že stav motorového vozidla v čase predaja nebol ustálený a vozidlo nikdy nebolo podrobené znaleckému skúmaniu ohľadom technického stavu vozidla. Obžalovaný neuviedol poškodeného do omylu v tom, že vozidlo je v dvojročnej záručnej dobe, pretože na vozidle bola dvojročná záruka do 05.09.2008, t.j. aj v čase predaja, čo potvrdzuje vyjadrenie k platnosti záruky zo dňa 29.01.2018. Nebol preukázaný podvodný úmysel obžalovaného, naopak, konanie poškodeného je potrebné považovať za zisťné, nakoľko v civilnom konaní mu bola priznaná náhrada škody v plnej výške, resp. vydanie bezdôvodného obohatenia oproti vráteniu vozidla, avšak poškodený nikdy vozidlo nevrátil, hoci toto rozhodnutie je právoplatné už viac ako päť rokov. Tvrdenia poškodeného ohľadom nepojazdnosti vozidla nie sú pravdivé, poškodený vozidlo naďalej užíval a najazdil na ňom viac ako 80.000 km. V konaní nebolo ustálené, kto a v akom stave odpredal vozidlo na Slovensko, nebolo preukázané, že by obžalovaný mal vedomosť o tom, že vozidlo bolo údajne po havárii, alebo že by obžalovaný vedel o inom roku výroby vozidla ako bolo uvedené v osvedčení o evidencii vozidla. Súd sa nevysporiadal s tvrdeniami ohľadom počtu najazdených kilometrov, keď vychádzal z toho, že vozidlo malo reálne najazdených 44950 km, avšak stav tachometra pri odhlásení vozidla v Rakúsku bol 22500 km. V konaní nebol skúmaný ani údajný zánik záruky, t.j. že by vozidlo bolo opravované u neautorizovaného opravcu. Nebolo preukázané, že by obžalovaný mal vedomosť o nejakých skrytých vadách, ktoré sa na vozidle mali vyskytovať. Navyše z histórie vozidla vyplýva, že tieto vady boli zistené až dňa 14.07.2008 a 08.08.2008 pri diagnostike vozidla. Pokiaľ ide o preklad dokladov ku vozidlu, ktoré boli v nemčine, je logické, že obžalovaný ich dal svojej matke preložiť pred kúpou vozidla, pretože neovládajú nemecký jazyk.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch písomného odvolania.

Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch.

Krajský súd, ako súd odvolací, potom ako zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou a v zákonnej lehote, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Na základe vykonaného dokazovania v prejednávanej veci nie je sporné, že v priebehu roku 2008 na základe kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 26.03.2008 obžalovaný odovzdal poškodenému ojazdené motorové vozidlo zn. Škoda Octavia Combi za sumu 18.256,65 eur. Obžalovaný uvedenú skutočnosť, t.j. odovzdanie vozidla poškodenému, nepopieral, avšak odmietal tvrdenia, že by poškodenému úmyselne

uvádzal mylné skutočnosti týkajúce sa pôvodu, stavu vozidla, počtu najazdených kilometrov, alebo skrytých väd. V čase odovzdania vozidla vozidlo vlastnila spoločnosť Bemart Group, s.r.o. Obžalovaný odovzdal poškodenému vozidlo na žiadosť I. F., konateľa predmetnej spoločnosti, pretože on bol v tom čase v zahraničí a zároveň zabezpečil prepis na polícií.

Podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na 2 roky.

Podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia odňatím slobody na 1 až 5 rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1/ a spôsobí ním väčšiu škodu.

Na naplnenie objektívnej stránky trestného činu podvodu sa vyžaduje konanie spočívajúce v tom, aby páchatel uviedol niekoho do omylu alebo využil niečí omyl, ďalej príčinná súvislosť medzi konaním a následkom, ako aj následok vo forme škody a obohatenia. Spúšťacím mechanizmom pri trestnom čine podvodu je uvádzanie iného do omylu alebo využívanie omylu iného, pretože len v prípadoch, keď je škoda na cudzom majetku spôsobená v príčinnej súvislosti s omylom inej osoby, môže ísť o spáchanie trestného činu podvodu.

Uvedením do omylu je konanie, ktorým páchatel predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom vecí. Môže ísť o konanie, opomenutie aj konkludentné konanie.

Trestný čin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona je prečinom.

Podľa § 10 odsek 1 Trestného zákona prečin je trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo úmyselný trestný čin, za ktorý trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou 5 rokov.

Podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.

Stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť je určovaný najmä významom chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý, spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, osobou páchatela, mierou zavinenia a jeho pohnútkou.

Ak páchatel svojim konaním naplní zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu, je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť postupom podľa Trestného poriadku. Pravidlo „ultima ratio“ možno uplatniť jedine prostredníctvom materiálneho korektívu v rozsahu § 10 odsek 2 Trestného zákona len pri prečinoch.

Na základe vykonaného dokazovania krajský súd nemal za preukázané, že by obžalovaný mal vedomosť o tom, že na vozidle sú skryté vady, ako porucha lambda sondy, vada riadiacej jednotky žhavenia a vada filtra pevných častíc. Z predloženej histórie vozidla jasne vyplýva, že až dňa 14.07.2008 bola vykonaná diagnostika vozidla, pri ktorej sa riešila lambda sonda, riadiaca jednotka vznetrového motora a riadiaca jednotka žhavenia, následne až dňa 08.08.2008 boli riešené ďalšie servisné úkony. Z uvedeného je zrejmé, že tieto vady sa prejavili resp. boli diagnostikované až asi štyri mesiace po tom, čo poškodený kúpil predmetné vozidlo. Nemožno preto jednoznačne preukázať, že tieto vady boli na vozidle už v čase jeho kúpy poškodeným a už vôbec nemožno relevantne tvrdiť, že obžalovaný o predmetných vadách vedel.

Rovnako v otázke počtu najazdených kilometrov v konaní nebolo preukázané, že by obžalovaný mal vedomosť o počte najazdených kilometrov alebo o roku výroby vozidla, pretože obžalovaný vychádzal z osvedčenia o evidencii vozidla, podľa ktorého rok výroby vozidla bol rok 2007, taktiež vychádzal zo stavu tachometra, na ktorom pri odhlásení vozidla z Rakúska malo vozidlo 22.500 km, čo potvrdil aj svedok S. I. Y.

Nemožno preto klásť obžalovanému za vinu úmysel uviesť poškodeného do omylu v otázke histórie vozidla, počtu najazdených kilometrov a stavu vozidla, keď v konaní nebolo preukázané, že by obžalovaný takýmito informáciami vôbec disponoval.

Ohľadom záručnej doby pri predmetnom vozidle krajský súd uvádza, že z vyjadrenia k platnosti záruky na vozidle zo dňa 29.01.2018 jasne vyplýva, že vozidlo bolo v záručnej dobe a to až do 05.09.2008. Nemožno preto tvrdiť, že obžalovaný poškodenému uvádzal nepravdivé informácie ohľadom záručnej doby, pretože z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný uviedol poškodenému pravdivú informáciu ohľadom záručnej doby vozidla.

Podľa znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru dopravy Ing. Vojtechom Svetlíkom bola všeobecná hodnota predmetného vozidla ku dňu 26.03.2008, t.j. ku dňu, kedy poškodený vozidlo kúpil, od 17.478,- eur až po 18.450,- eur. Z toho vyplýva, že poškodený kúpil vozidlo za primeranú všeobecnú trhovú hodnotu. Znalec v posudku zároveň uviedol, že obžalovaný ani jeho matka svojim zmyslovým vnímaním nemuseli bez kontroly vozidla v servise zistiť poškodenia, aké deklaroval vo svojej výpovedi poškodený. Uvedená skutočnosť opätovne potvrdzuje, že v konaní zo žiadnych relevantných dôkazov nevyplýva, že obžalovaný mal vedomosť o nejakých vadách na vozidle.

Podľa § 588 Občianskeho zákonníka, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa § 596 Občianskeho zákonníka, ak vec má vady o ktorých predávajúci vie, je povinný kupujúceho pri dojednávaní kúpnej zmluvy na ne upozorniť.

Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že predávajúci je povinný informovať kupujúceho o vadách, o ktorých má vedomosť. Pre naplnenie skutkovej podstaty podvodu je potrebné preukázať úmysel páchatel'a, ktorý uviedol inú osobu úmyselne do omylu alebo využil niečí omyl, pričom uvedením do omylu treba rozumieť predstieranie okolností, ktoré nie sú zhodné s reálnym stavom veci.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami dospel krajský súd k záveru, že nebola preukázaná subjektívna stránka žalovaného trestného činu. Nebolo najmä preukázané, že by obžalovaný uviedol poškodeného do omylu ohľadom skutočností týkajúcich sa stavu, histórie, počtu najazdených kilometrov, záručnej doby a údajných skrytých väd.

Práve naopak, z konania poškodeného je zrejmé, že tento napriek tvrdeniam, že vozidlo je nepojazdné, vozidlo užíval a najazdil na vozidle viac ako 80.000 km, a najmä s poukazom na rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 4C/554/2008 zo dňa 27.09.2011, právoplatným dňa 06.12.2011, podľa ktorého bola spoločnosť Bemart Group zaviazaná zaplatiť poškodenému sumu 18.256,66 eur (kúpnu cenu za vozidlo) oproti povinnosti poškodeného vydať predmetné vozidlo, mal krajský súd za preukázané, že poškodený nemal reálny záujem na vrátení tejto sumy a hlavne na vrátení vozidla, pretože vozidlo si i naďalej ponechala užívať a vrátenie kúpnej ceny od spoločnosti Bemart Group nikdy nežiadal napriek právoplatnému rozsudku.

Krajský súd, na základe dokazovania vykonaného súdom I. stupňa aj po tom, ako bol uznesením odvolacieho súdu zo dňa 26. 1. 2016 sp. zn 3To/85/2015 zrušený pôvodný odsudzujúci rozsudok zo dňa 15. 6. 2015 sp. zn 2T48/2014, dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním nenaplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona. Obžalovaný poškodeného neuviedol do omylu, nezatajil mu podstatné skutočnosti ohľadom vozidla, poškodený vedel, že kupuje jazdené vozidlo.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský napadnutý rozsudok súdu I. stupňa postupom podľa § 321 odsek 1 písm. d/ Trestného poriadku zrušil a sám rozhodol rozsudkom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti, keď mal za to, že žalovaný skutok nie je trestným činom. Pri svojich úvahách vychádzal aj z uplatnenia pravidla ultima ratio.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.